ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟΥ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ (ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΥ) ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΣΤ'.-ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'.-ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 2326-816 | ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΡΔΑΤΟΣ | ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ-ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ: ΠΕΤΡΟΣ ΠΙΚΡΟΣ | ΣΑΒΒΑΤΟΝ 26 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1924

ΝΙΚΟΛΑ'Ι' ΛΕΝΙΝ

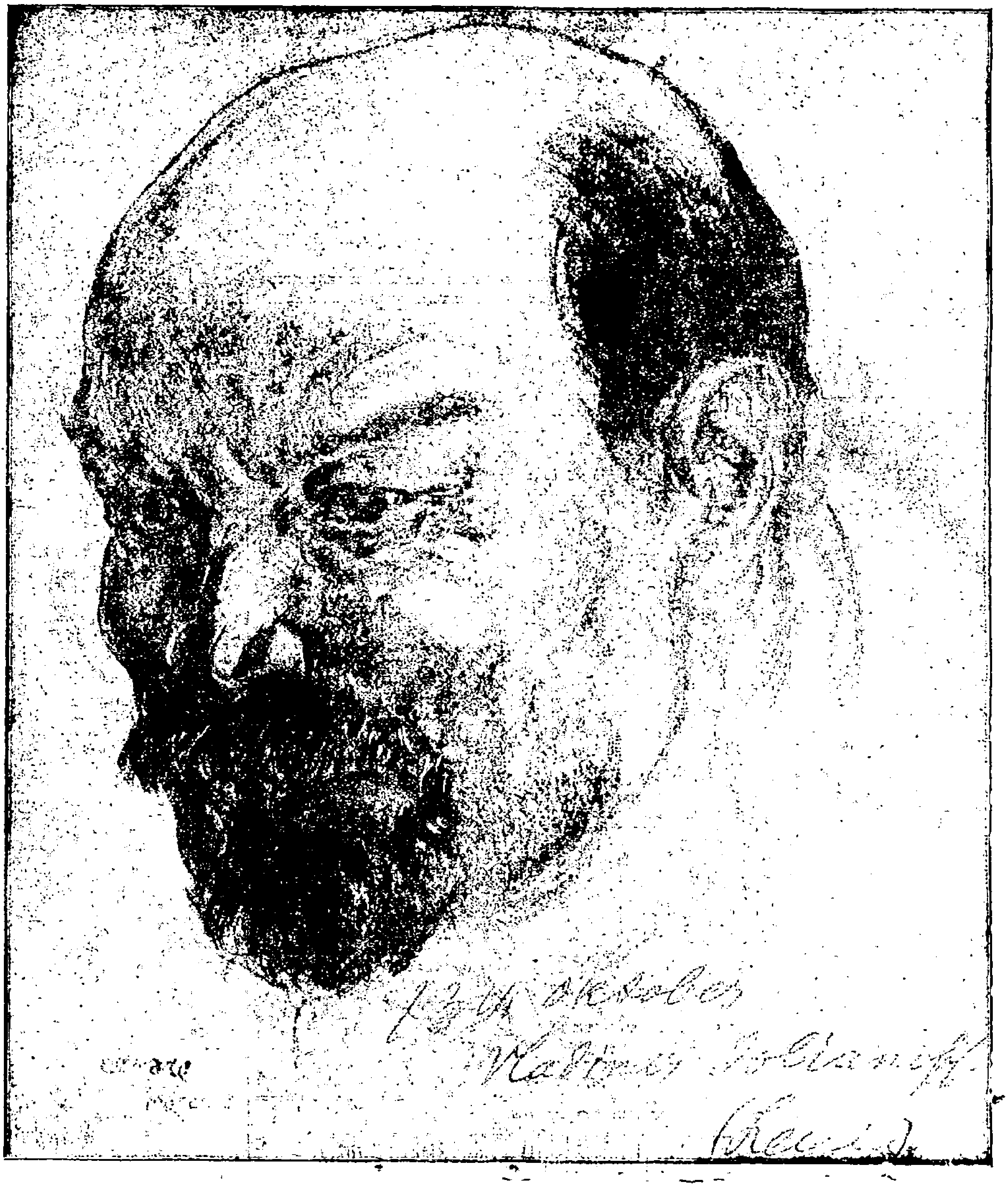

[Ἔργον ἐκ τοῦ φυσικοῦ τοῦ διασήμου ἀμερικανοῦ καλλιτέχνου Cesare]

Ἦρθα γιὰ νὰ φωτίσω στὸ σκοτάδι,
Ἀπόστολος θεοῦ μὲ τ' ἄγιο ῥῆμα.
Ἦρθα γιὰ νὰ σηκώσω τὸ μαγγάδι:
Ποῦ κρύβει τῆς τιμῆς τους τὸ ἄδικο κρῖμα.
Γιὰ σμύρνα, γιὰ λιβάνι, οὔτε γιὰ χρῆμα
Δὲν ἦρθα, τέτοιο ὡς μοῦπανε ψεγάδι
Ἦρθα μόνο καὶ ξένοιξα τὸν Ἅδη
Κι' ἔβαλα τὸν ὀχτρὸ μέσ' στὸ μνῆμα.
Ἦρθα κι' ἄναψα σπίθα, ποὺ ὡς ἅγια φλόγα
Θὰ πεταχτῇ στὴν οἰκουμένη πάσα.
Τὸ χέρι τὸ μικρὸ ποὺ μᾶς εὐλόγα
Κι' ἔπιανε τῆς πνοῆς μας τὴν ἀνάσα,
Τὸ θέρισα κι' ἀχολογᾷ ὁ αἰθέρας:
— Καθαρίστε τὴ γῆς, βρογκᾶ τὸ τέρας!

ΣΠ. ΝΙΚΟΚΑΒΟΥΡΑΣ

Τὸ ὀλέθριον ἄγγελμα ποὺ ἀπὸ προχθὲς ἐβύθισε εἰς τὴν ἀγωνίαν τὴν ἐργατικὴν τάξιν ὅλου τοῦ κόσμου ἀληθεύει. **Ὁ ΛΕΝΙΝ** ἀπέθανεν στὶς **21** τρ. ὑποκύψας στὸ μοιραῖο ἔπειτα ἀπὸ πολυχρόνιον ἀρρώστειαν, ἀποτέλεσμα τῆς δηλητηριάσεως ποὺ αἵματός του κατόπιν τῆς δολοφονικῆς κατ' αὐτοῦ ἀποπείρας ποὺ γέννηκε τὴν **31 Αὐγούστου 1918.** Αὐτὴ τὴ φορὰ εἶνε δυστυχῶς ἀληθινὴ ἡ εἴδησις. Ὁ Λένιν δὲν ὑπάρχει πιὰ στὴ ζωή. Τὰ ἑκατομμύρια τῶν ἐργατῶν τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς στὸ ἄκουσμα τῆς πιὸ ὀλέθριας αὐτῆς ἀγγελίας βυθίστηκαν στὸ πιὸ μεγάλο πένθος. Γιατὶ ὁ Λένιν δὲν ἦταν μονάχα ὁ ἀρχηγὸς ἑνὸς κόμματος. Ἦταν ὁ **ΜΕΓΑΛΟΠΡΑΓΜΩΝ** Ἀρχηγὸς τῆς παγκοσμίας **Κοινωνικῆς Ἐπαναστάσεως.** Ναί, γιατὶ τὸ μεγάλο πένθος δὲν εἶνε μονάχα πένθος τοῦ ῥωσσικοῦ λαοῦ, ἀλλὰ καὶ πένθος τῶν προλεταρίων ὅλου τοῦ κόσμου. Λέγες φυσιογνωμίες μένουν ἀθάνατες ὡς ἱστορικὰ μνημεῖα, σεβαστὲς ἀπὸ τὸν πανδαμάτορα χρόνο. Μιὰ τέτοια ἱστορικὴ φυσιογνωμία εἶνε καὶ ὁ Λένιν. Ἴσως ἡ μεγαλυτέρα ὅλων τῶν ἄλλων μέσα στοὺς αἰῶνας. Γιατὶ τὸ ἔργο τοῦ Λένιν εἶνε τόσο γιγάντιο, πολυμερές, ἀσύλληπτο, ἀσύγκριτο, κολοσσιαῖο, ἄφθαστο καὶ συγκλονιστικὸν ὥστε νὰ ἔχει διεθνῆ ἀποτελέσματα. Ἐὰν ὁ **Χριστός, ὁ Μωάμεθ, ὁ Βούδας** λατρεύονται σήμερα ὡς θεότητες ἀπὸ τὰ ἑκατομμύρια τῶν πιστῶν των, τὸ ἔργον των ὅμως δὲν ἐπέφερε κοινωνικὰ ἀποτελέσματα ἀνάλογα μὲ τὴν διδασκαλίαν των εἰς τὴν πραγματικὴν αὐτῆς ὑπόστασιν. Διότι ἡ ἐπίδρασίς των εἶνε ἐπιφανειακή. Τὸ ἔργον ὅμως τοῦ Λένιν στηριζόμενον στὸ θετικὸ ἔδαφος τῆς σοσιαλιστικῆς ἐπιστήμης καὶ ὄχι στὰ σύννεφα τῆς ἰδεαλιστικῆς ἢ θρησκευτικῆς οὐτοπίας ὄχι μόνον συγκλόνισε σύρριζα τὸ παγκόσμιον ἀστικὸ καθεστώς, ἀλλὰ θὰ παραμείνῃ ἡ φωτοβόλος δᾷδα ποὺ θὰ ὁδηγήσῃ τὰ ἑκατομμύρια τῶν Προλεταρίων πρὸς τὴν Κομμουνιστικὴν Ἐπανάστασιν. Δὲν ὑπερτιμοῦμεν τὸν ὑποκειμενικὸν παράγοντα ἐν σχέσει μὲ τὸν ρόλο του στὴν ἐξέλιξη τῆς ἀνθρωπίνης κοινωνίας. Καὶ οὔτε τὸν παίρνουμε ὡς δημιουργὸν τῶν μεγάλων ἱστορικῶν περιόδων. Ὁ Λένιν ὅμως ὅπως καὶ ὁ Μάρξ ἀναντιρρήτως εἶνε τὰ μεγαλύτερα ὀνόματα μέσα εἰς τὴν Ἱστορίαν. Διότι ἀντιληφθέντες τοὺς οἰκονομικοὺς νόμους ποὺ κυβερνοῦν τὴν ἀνθρωπίνην Κοινωνίαν καὶ ἑρμηνεύσαντες ὀρθὰ τοὺς κοινωνικοὺς ἀνταγωνισμοὺς τῶν τάξεων, ἐμεγαλούργησαν ὅσον κανένας ἄλλος μέσα εἰς τὴν ἱστορίαν. Διαθέσαντες τὴν σοφίαν των, τὴν πολυμάθειάν των, καὶ τὴν ἐνεργητικότητά των ὑπὲρ τοῦ ξεσκλαβώματος τῆς ἐργατικῆς τάξεως ἀπὸ τὴν σημερινὴν ἀθλίαν της κατάστασιν. Ὁ Μάρξ ὁ γίγας αὐτὸς τῆς σκέψεως, ἔθεσε τὰ γερά, τὰ θετικὰ καὶ ἀκλόνητα θεμέλια τοῦ ἐπιστημονικοῦ Σοσιαλισμοῦ. Ἡ ὑπέροχη διδασκαλία του, εἶνε ὁ φωτεινὸς ὁδηγὸς τοῦ διεθνοῦς Προλεταριάτου, ἀγωνιζομένου κάτω ἀπὸ ἐπιμόνους, ἀνίσους καὶ σκληροὺς ἀγῶνας ὄχι μονάχα γιὰ μίαν ἐφήμερον ἀπολύτρωσίν του, ἀλλὰ διὰ τὸ παντοτεινὸν ξεσκλάβωμα ὅλων τῶν ἀποκλήρων τῆς κοινωνίας ἀπὸ τὴν σημερινὴν ἀθλιότητα καὶ δυστυχίαν. Ὁ Λένιν ἀξιώτατος διαχυτικὸς γίγας πρὸς τὸν «Μέγαν» ἱδρυτὴν τοῦ ἐπιστημονικοῦ κομμουνισμοῦ, ἐφήρμοσε τὴν μαρξικὴν διδασκαλίαν εἰς τὴν πρᾶξιν. Ἡ **Ῥωσσικὴ Ἐπανάστασις** τοῦ 8)βρίου **1917** εἶνε ἰδικῆς του ἐμπνεύσεως καὶ πρωτοβουλίας. Οἱ ῥῶσσοι προλετάριοι εἰς αὐτὸν ὀφείλουν τὸ σπάσιμο τῶν δεσμῶν των. Ἀλλὰ καὶ τὸ στερέωμα καὶ ἡ ἐπικράτησις τῆς Ἐπαναστάσεως πάλιν εἰς τὸν Λένιν ὀφείλεται. Μέσα εἰς τὰς τόσας ἀντιξόους περιστάσεις καὶ τὰς πιὸ τραγικὰς ἐσωτερικὰς συνθήκας ἔπειτα καὶ ἀπὸ τὴν ἐπιδρομὴν τόσων ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν ἐχθρῶν κατὰ τῆς Ἐπαναστάσεως. Ἔπρε- νὰ ὑπάρχῃ ὁ μέγας **Νοῦς** τοῦ **Λένιν** διὰ νὰ δώσῃ τὶς ὀρθὲς διαταγὲς καὶ συμβουλὲς ἀφ' ἑνὸς καὶ τὶς ὀρθὲς ἑρμηνεῖες ἀφ' ἑτέρου στὴν ὑπάρχουσα κοινωνικοοικονομικὴ κατάστασι τῆς **Ῥωσσίας** διὰ νὰ σωθῇ ἡ Ἐπανάστασις. Οἱ ἡμέρες ἐκεῖνες τῆς μεγάλης δοκιμασίας καὶ τοῦ χάους εὐτυχῶς ἐπέρασαν. Σήμερα εἶνε γενικῶς πλέον ὅτι οἱ ἐχθροὶ τῆς Ἐπαναστάσεως εἶνε ἀνίσχυροι καὶ ἀνίκανοι νὰ βλάψουν τὸ μεγαλειῶδες ἔργο τοῦ ῥωσσικοῦ ἐργατικοῦ λαοῦ. Ἡ **Ῥωσσικὴ** Ἐπανάστασις ἔζησεν, ἐπεκράτησεν, ἐθριάμβευσεν. Ἀπὸ τὴν δημιουργικὴν πνοὴν τοῦ **Λένιν** ἐτέθησαν τὰ θεμέλια τῆς ἀναδημιουργίας καὶ ἀνασυστάσεως διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῆς **Νέας Κοινωνίας**, τῆς **Κομμουνιστικῆς Πολιτείας**. Καὶ εἰς τὴν περίστασιν αὐτὴν ἐστάθηκεν τυχερὸς ὁ Λένιν. Διότι ἐπέζησεν νὰ ἰδῇ τὴν γρήγορην ἀνάπτυξιν τοῦ Σοσιαλισμοῦ τῆς **Ῥωσσίας**, ἐπάνω στοὺς τύπους τοῦ σοσιαλισμοῦ. Δηλαδὴ ἐπέζησεν νὰ ἰδῇ τὸν θρίαμβον τῆς Ἐπαναστάσεως μέσα εἰς τὰ ἀχανῆ σύνορα τῆς πρώην **Τσαρικῆς Αὐτοκρατορίας**. Καὶ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς εὐτυχῶς ὁ θάνατός του δὲ θὰ βλάψῃ ἀνεπανορθώτως τὸ προλεταριακὸν κίνημα. Διότι ἀφίνει ὄπισθέν του τὴν πολύτιμον πεῖραν καὶ τὰ διδάγματα τῆς **Ῥωσσικῆς Ἐπαναστάσεως**. Οἱ διάδοχοί του δοκιμασμένοι εἰς τὴν πρᾶξιν, ἀπὸ τοὺς καλυτέρους μαθητὰς καὶ συνεργάτας τοῦ **Λένιν** θὰ συνεχίσουν τὸ ἔργον του. Οἱ ἀστοί, οἱ ὁποῖοι ὀνειρεύονται διχογνωμίες καὶ διαιρέσεις εἰς τὴν **Ῥωσσίαν**... θὰ διαψευσθοῦν ἀπὸ τὴν πραγματικότητα, ὄχι βέβαια διὰ πρώτην φοράν. Ἡ **Ῥωσσικὴ Ἐπανάστασις** εἶνε ἕνα γεγονὸς πλέον, ἀλλὰ καὶ μία πραγματικότης. Ὁ θάνατος τοῦ **Μεγάλου Λένιν** δείχνει τὴν ἐπιρροήν. Διότι ἐμπῆκεν πλέον εἰς τὸν κανονικὸν δρόμον τῆς σταθεροποιήσεώς της. **Αὐτὸ** ὅμως δὲν σημαίνει ὅτι ὁ θάνατος τοῦ **Ἀρχηγοῦ** τῆς παγκοσμίου Ἐπαναστάσεως δὲν ἀφίνει ἕνα κενὸν δυσαναπλήρωτον. Ἡ μεγάλη του προσωπικότης θὰ μείνῃ ἀναντικατάστατος. Διότι ἐπαναλαμβάνομεν, ὁ **Λένιν** δὲν ἦταν ἕνας μεγάλος ἀρχηγὸς μόνον. Ἦταν καὶ θὰ μείνῃ ἱστορικὸν πρόσωπον. Οὔτε καὶ αὐτοὶ οἱ ἀστοὶ δὲν τὸ ἀρνοῦνται αὐτό. Οἱ μέχρι τῆς χθὲς ἀπὸ συστήματος χυδαῖοι ὑβρισταὶ καὶ μανιακοὶ συκοφάνται του, ἀναγνωρίζουν σήμερα τὴν ὑπέροχον καὶ ἀσύγκριτον φυσιογνωμίαν του. Πρὸ τοῦ **Τάφου** του κλίνουν καὶ αὐτοὶ οἱ ἀντίπαλοι τοῦ **Κομμουνισμοῦ** — οἱ πιὸ εἰλικρινεῖς καὶ τίμιοι βέβαια — εὐλαβητικὰ διὰ νὰ χύσουν ἕνα δάκρυ πρὸς τὸν τολμηρὸν καὶ ἰσόθεον Ἀναμορφωτὴν τῆς **Ἀνθρωπότητος**. Ἡ πέννα των τὴν ὁποίαν τόσες φορὲς ἐβύθισαν εἰς τὸ δηλητήριον τῆς συκοφαντίας διὰ νὰ ὑβρίσουν τὸν **Ἀρχηγὸν** τοῦ παγκοσμίου ἐργατικοῦ κινήματος, σήμερα δὲν τολμᾷ νὰ συνεχίσῃ τὴν ἰδίαν τακτικὴν τῆς συκοφαντίας. Ὁ θάνατος τοῦ **Λένιν** τοὺς ἀναγκάζει νὰ σεβασθοῦν τὴν **Ἀλήθειαν** καὶ ν' ἀναγνωρίσουν εἰς τὸν μέγαν νεκρὸν τῆς ἐργατικῆς τάξεως, προτερήματα καὶ ἰδιότητας **Ἡρώου Ἀναμορφωτοῦ** καὶ **ἰδεώδους ἀνθρώπου — Ἀρχηγοῦ**. Ἔτσι γίνεται πάντοτε. Ὁ τάφος γαληνεύει καὶ ἀμβλύνει τὰ πάθη καὶ τὰ μίση ὄχι μόνον τὰ ἀνθρώπινα ἀλλὰ καὶ τὰ κοινωνικά. Καὶ ἡ Ἀλήθεια ἀναλάμπει τότε.... Ναί, γιατὶ καὶ αὐτοὶ οἱ θανασιμώτεροι ἐχθροί του δὲν ἀρνοῦνται δικαιώματα Ἀθανασίας στὸν Λένιν. Ἀλλὰ μέσα στοὺς Ἀθανάτους τῆς ἱστορίας οἱ πιὸ μεγάλοι εἶνε ὁ Μάρξ καὶ ὁ Λένιν. Αὐτοὶ οἱ δύο αὐτοὶ προσέφερον στὰ ἑκατομμύρια τῶν δυστυχισμένων, τῶν πεινασμένων, τῶν καταπιεζομένων τὴν μεγαλύτερη ὑπηρεσία ποὺ μπορεῖ νὰ φαντασθῇ ὁ ἀνθρώπινος νοῦς. Ἄνοιξαν τὸ δρόμο, μὲ τὸ φῶς τῆς Ἐπιστήμης καὶ μὲ τὴν πεῖρα τῆς Ἐπαναστάσεως, πρὸς τὴν **Ἀπολύτρωσιν** καὶ τὴν **Ἀνάστασιν** στοὺς κοινωνικοὺς σκλάβους. Εἶνε οἱ μεγάλοι καὶ φωτεινοὶ ὁδηγηταὶ τῆς στρατιᾶς τῶν ἐργαζομένων πρὸς μίαν νέαν **Κοινωνίαν**, κοινωνίαν ἰσότητος, δικαιοσύνης καὶ πραγματικῆς ἐλευθερίας. Καὶ εἶνε συνάμα οἱ ἀμείλικτοι διῶκται καὶ οἱ μέχρι σκληρότητος πολέμιοι ὅλων τῶν οὐτοπιστῶν καὶ τῶν πολιτικῶν τυχοδιωκτῶν — οἱ ὁποῖοι φεῦ, ὑπάρχουν εἰς ὅλον τὸν κόσμον... — καὶ οἱ ὁποῖοι ὑπὸ διάφορα ὀνόματα προσπαθοῦν νὰ κρατήσουν τὴν ἐργατικὴν τάξιν εἰς τὴν ἀθλιότητα καὶ τὸ σκότος. Καὶ τέτοιοι εἶνε πρωτίστως οἱ σοσιαλδημοκράται. Αὐτοὶ οἱ ὁποῖοι ὑπὸ τὸν μανδύαν τοῦ μαρξισμοῦ ἀγωνίζονται ἀγῶνα ὑπονομευτικὸν κατὰ τῆς ἐργατικῆς τάξεως τῆς ὁποίας φιγουράρουν ὡς ἀρχηγοί. Ἐναντίον τῆς διεθνοῦς **Σοσιαλδημοκρατίας** ὁ **Λένιν** στάθηκε ὁ πιὸ σκληρὸς θεωρητικὸς διώκτης καὶ ἐχθρός, ἀλλὰ καὶ ὁ πιὸ δυνατὸς καὶ ἀμείλικτος γκρεμιστὴς τῶν σοσιαλδημοκρατικῶν εἰδώλων. Καὶ ἐνῷ ὑπῆρξεν τρομερὸς ἀντίπαλος, ἀντίπαλος ποὺ πληγώνει, μαστιγώνει, σατυρίζει, χλευάζει, θέτων ὑπεράνω τῶν προσώπων τὴν **Ἰδέαν**. Χωρὶς νὰ ἀναγνωρίζῃ φιλίας πρὸ τοῦ συμφέροντος τοῦ ἐργατικοῦ ἀγῶνος, πρὸ τῆς **Ἰδέας**. Ὡς ἄνθρωπος ὑπῆρξεν ἰδεώδης, καὶ ἄκακος ὡς ἀρνίον. Ἡ ἁγνότης του συγκρίνεται μόνον πρὸς τὴν ἁγνότητα μικροῦ παιδίου. Καὶ οἱ ἐχθροί του ὁμολογοῦν τῆς μεγάλης αὐτῆς ἰδιότητος ποὺ τόσον σπανίζουν εἰς τὴν κοινωνίαν. Ἐπάλαισε εἰς τὴν ἀρχὴν διὰ νὰ βγάλῃ τὴν μάσκαν ἀπὸ τοὺς προδότας τοῦ σοσιαλισμοῦ μὲ τὴν μεγαλυτέραν θρασύτητα. Ἐκοπίασεν, ἀπεμονώθη, ἐχαρακτηρίσθη ὡς ἀνισόρροπος, ἀναρχικός, οὐτοπιστὴς ἀπὸ τὴν σχολὴν τοῦ **Μάρτωφ - Κάουτσκυ**. Δὲν ἀπογοητεύθη καὶ οὔτε ἀπεθαρρύνθη. Ἔβαλεν ὅλα του τὰ δυνατὰ διὰ νὰ νικήσῃ. Διότι ἐπίστευεν ὅτι ἡ νίκη του εἶνε καὶ **Νίκη** τῆς ἐργατικῆς ἰδέας, ἡ ὁποία ἔπρεπε νὰ διατηρηθῇ ἁγνὴ καὶ ἀμόλυντος ἀπὸ τὰ κηρύγματα καὶ τὰς προδοσίας τῆς Διεθνοῦς **Σοσιαλδημοκρατίας**. Εὐτυχῶς δὲ ὅτι εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ δὲν ἀφίνει κενὸν ὁ θάνατός του. **Διότι** εἰς τὸ μέγα συγγραφικό του ἔργον δὲν ὑπάρχει καμμιὰ ἀσάφεια, καμμιὰ ἀμφιβολία. Ἡ μαρξιστικὴ Ἐπιστήμη εὗρεν τὸν δεξιώτερον, τὸν ἱκανώτερον ἀλλὰ καὶ τὸν πλέον μεγαλοφυῆ ἑρμηνευτὴν καὶ διδάσκαλον. Ἡ σοσιαλδημοκρατία δὲ τὸν δυνατώτερον ἀντίπαλόν της, ὁ ὁποῖος καὶ τῆς ἔδωκεν θανάσιμον πλῆγμα, ποὺ ἔχει προδικάσῃ πλέον τὴν ὁριστικὴν ἐξαφάνισίν της εἰς τὴν πολιτικήν της μορφὴν καὶ τὴν θεωρητικὴν βάσιν της. Αὐτὸ εἶνε τὸ μέγα, δημιουργικὸν καὶ ἱστορικὸν ἔργον τοῦ Λένιν. Ἔργον ποὺ θὰ μείνῃ ἀθάνατον, ὅπως ἀθάνατον θὰ μείνῃ καὶ τὸ ὄνομά του ἀνάμεσα εἰς τοὺς αἰῶνας τοὺς ἅπαντας...

Σφίγγοντας τὴν καρδιά τους ἀπὸ σπαραχτικὴν ἀγωνίαν, ἀφάνταστον λύπην οἱ ῥῶσσοι ἐργάται καὶ χωρικοὶ ποὺ θὰ προπέμψουν σήμερα τὸν **Λένιν** μὲ τὶς μεγαλύτερες τιμὲς στὴν τελευταία του κατοικία, εἴμαστε βέβαιοι πὼς θὰ ὁρκισθοῦν — καὶ μαζύ τους ὅλοι οἱ ἐργάται τοῦ κόσμου — νὰ φανοῦν μικροὶ **Λένιν** στὸ κύκλο τῆς δράσεώς των καὶ νὰ μοιάσουν ἔστω καὶ λίγο τὸν φλογερώτερον **Κήρυκα** τοῦ Διεθνοῦς **Κομμουνισμοῦ**, ἀλλὰ καὶ τὸν **Ἐπαναστάτην** καὶ **Ἀπόστολον** τὸν **«ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟΝ»**, ἀπὸ ὅσους γνώρισαν οἱ αἰῶνες.

Σκεπάζοντας δὲ τὸν **Τάφον** του μὲ δάκρυα καὶ λουλούδια οἱ σύντροφοί του καὶ οἱ συναγωνισταί του ῥῶσσοι ἐργάται θὰ φωνάξουν μὲ μίαν μεγαλόφωνον κραυγήν:

— Ο ΛΕΝΙΝ ΑΠΕΘΑΝΕΝ
— ΖΗΤΩ Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΡΔΑΤΟΣ